

O băbuță, și un moș

Ilustrații de Giorgian Gînguț

EDITURA CARMINIS

Cuprins

O băbuță și un moș	3
„Rotunjimea-Sa“	4
Copacii	6
În prag de iarnă	7
Norii	8
Din jurnalul unui iepure	9
Numărătoare de iarnă	12
Hai, veniți!	14
Iarna scriitoare, iarna lucrătoare	16
De unde vine Moș Crăciun?	17
Decembrie, fiul lernii, cel mare	18
Colind	21
Bradul	22
În așteptarea lui Moș Crăciun	24
Scrisoarea Moșului	25
În Oraș, de Crăciun	26
La săniuș	27
Sun... și vine Moș Crăciun	28
Moș Crăciun și Ronțisor	29
Mițu și Moș Crăciun	30
Moș Crăciun în pădure	32
Lupul	34
Moș Crăciun și Luna	36
Moș Crăciunel cel tinerel	38

O băbuță și un moș

Cine sunt cei doi sfătoși?
 O băbuță și un moș!
 Bătrâna anu-ncheie
 și-are-o fermecată cheie
 pentru-a frigului odaie
 unde ține ger și ploaie,
 țurțuri, crivăț și ninsori
 și găteli de sărbători.
 Baba-i Iarna, sfatul ei:
 „Faceți totul cu temei!“
 Gândul fie-vă curat
 ca omătul nins în strat
 și dați mai încet motorul,
 că tot timpu-ați fost cu zorul!“

Musafirul ei stră bun
 e vestitul **Moș Crăciun**,
 aducând într-o dăsagă²
 daruri pentru-o țară-ntreagă,
 împlinind multe dorință
 pentru cei ce-au fost cuminți,

harnici, sinceri, gospodari,
 fie mici sau fie mari.

Sfatul lui ți-l spune-ndată:
 „După faptă și răsplăta!
 Darul nu se dă orbește:
 Cine-l merită, primește!“
 Și-așa cât e el de moș,
 se strecoară și pe coș,
 iar la blocul de beton
 intră fără interfon!

Și cu mine-au stat la sfat,
 să scriu cartea m-au rugat
 și să-mi ningă prin condei
 mici pătanii despre ei!

¹cu temei – cu rost

²dăsagă – traistă formată din două
 părți, care se poartă pe umăr

Copacii

Braii suie-n munte, sus,
falnici, verzi, cum alții nu-s!
Fagii, carpenii, stejarii,
teii, ulmii sau arțarii
și-alți copaci – o bogătie –
cresc la șes ori la câmpie.

Unde-ar crește, sunt ființă!
Ocrotește-i cu știință,
cu iubire și temei
și nu-ți bate joc de ei!

Tot smaraldul frunzei lor
e-al pădurii viu decor,
parfumat, aerisit
și de arși ocrotit.
Vrei cântări și foșnet dulce?
Pașii sub copaci ți-i duce!
Vrei mireasmă, umbră, pace?
Sub copaci te vei reface!
Frigul dacă te-ncolțește,
tot copacul te-ncălzește!
Dar de-l tai, să hrănești focul
și lași gol pădurii locul,
nu uita, îți tai... norocul!

Pentru-o gărgăriță mică
pregătită de iernat,
sub gătejele* uscate
poate fi un dulce pat.

Și o rază aurie
străbătând pieziș din cer
cu văpaia ei târzie
poate fi... calorifer!

Două frunze de va pune
crivăț rece peste ea,
gărgărița o să doarmă
cu papuci și-n pijama.

Și pe cine-o să viseze
în somn lung cu ger și vânt?
Pe crăiasa Primăvară
reîntoarsă pe pământ.

*gătej – creangă subțire cu
care se aprinde focul

Ger e și se lasă seara,
eu vorbesc cu sănioara.
– Pân-acuma n-am căzut,
de aceea te ajut,
că-i la deal și doar la vale
zboară aripile tale.
Drept claxon, lângă „motor“
latră fericit Azor.
– Părte! Părte!
Ce mă fac?
Colo-n față-i un copac!
Azorică, dă tu semn...!
Dar copacul stă... de lemn.
La jumate de tăpșan¹
am sărit într-un troian².
Când din el alb am ieșit
și copiii m-au zărit,
răsună întreaga stradă:
– Uite omul de zăpadă!
Credeți că m-am supărat?
Până seara m-am jucat.
E Ajunul, ce să-i faci?
Urci cu sania-n copaci,
cazi și sui cu-ncrencenare
ca să fii tu cel mai tare!

¹tăpșan – coastă a unui deal sau a unui munte

²troian – grămadă de zăpadă

Sun... și vine Moș Crăciun!

De telefonul fermecat
dintr-o poveste am aflat:
îl suni în gând pe Moșul bun
și chiar răspunde Moș Crăciun!

Atâtă doar, că gândul tău
să n-aibă-n el nimica rău,
să te fi străduit să fii
cel mai grozav dintre copii,

milos, curat, cinstit și bun
și... îți răspunde Moș Crăciun.

Cu voce tare-i spui ce-ai vrea
să îți aducă-n tolba sa
și fă-i și tu un dar mai mic –
o poezie și-un pupic.

Moș Crăciunel cel tinerel

Ce bine-mi pare! Moșul bun
e chiar sub bradul de Crăciun;
își trage sufletul la ușă,
dar uite, mi-a adus păpușă,
rochiță nouă, pantofiori,
bomboane, jocuri și culori.

Și dacă țin eu bine minte,
nici n-am fost chiar aşa cuminte...
Ce Moș deștept! Cum a știut
să-mi dăruiască tot ce-am vrut?

Și parcă nu e nici bătrân,
chiar dacă barba-i pân-la sân;
și zău, sub părul alb ca vata
are ochi verzi, la fel ca tata!

